

Der var ikke til denne Behandling af Sagen stillet noget Endringsforslag; Lovforslagets Indhold, dets Titel og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling fattes under Et under Forhandling.

Møllen: Uagtet denne Sag kun angaaer Erklæringers Meddelelse med Hensyn til Klager og Ansøgninger, indgivne til kommunale Autoriteter eller til Embedsmænd, saafremt Klagen ikke tages til Følge, eller Ansøgningen ikke bevilges, er der dog et Tilfælde, som, om det end ikke i Formen stemmer overeens med nærværende Lov, dog i Tanken kommer den saa nær, at jeg troer, jeg tør tillade mig her at fremsætte det. En Embedsmand bliver anklaget af sin nærmeste Foresatte, og fra den overordnede Autoritet, til hvem Klagen gaaer, erholder han en skarp Brettefættelse, hvis Slutning tydeligt lader ham vide, at, saafremt den overordnede Autoritet endnu engang modtager slige Klager, vil han faae sin Afsted. Den Anklagede beder om, at Sagen selv, forsaavidt han kan slutte sig til, hvori den bestaaer, maa blive undersøgt, men der skeer ingen Undersøgelse. Han anmoder den nærmest staaende Autoritet, der har klaget, om, at man idetmindste vil sige ham, hvad der klages over, men det bliver nægtet; og han faaer Intet at vide, og der er kun givet ham Udsigt til ved den næste Klage, om hvis Grund han, vel at mærke, heller ikke vil erfare Noget, at blive afstediget. Dette Tilfælde har fundet Sted, men da Sagen, som jeg nok veed ikke hører hjemme her, skal jeg ikke gaae nærmere ind derpaa; jeg vil kun nævne, hvem de Paagjældende ere. Den Anklagede er . . . . .

Formanden: Da Sagen ikke hører herhen, er det dog vist ikke værd i et saadant specielt Tilfælde, der ikke ligger for i denne Sag, at nævne Navnene paa den Paagjældende.

Møllen: Jeg skal da unnlade at nævne Navnene og kun spørge den ærede Minister,

hvorvidt han maatte finde det tilbørligt, at en Embedsmand anklages, uden at det er ham muligt at faae at vide, hvorom Anklagen dreier sig, hvorimod der kun af den overordnede Autoritet levnes ham Udsigt til, at han vil faae Afsted, saafremt en Anklage af lignende Natur skulde indløbe?

Justitsministeren: Det er allerede af den ærede Rigsdagmand, som nu satte sig, selv indrømmet, at det Tilfælde, hvortil han sigtede, ikke hører ind under denne Forsamling, og heller ikke, som ogsaa indrømmet af ham, nærmest ind under denne Lov, idet det, selv om det foreliggende Forslag var ophøiet til Lov og var gjældende, dog ikke vilde rammes af Bestemmelserne deri. Jeg troer altsaa, at Thinget vil finde det forklarligt, at jeg ikke seer mig istand til her nærmere at indlade mig paa det omhandlede Tilfælde, og at jeg heller ikke kan besvare den i Almindelighed til mig rettede Forespørgsel, hvorvidt jeg under visse givne Forhold vilde finde den paapegede Adfærd tilbørlig eller ikke. Saameget vil vist være de fleste Medlemmer bekendt, at den Sag, hvortil der er sigtet, henhører under et andet Ministerium end det, der er mig betroet, og jeg finder det for mit Bedkommende ikke rigtigt eller passende at udtale mig om, hvad der maatte være foregaaet i saa Henseende andetsteds.

Da ikke Flere begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved:

Lovforslagets Indhold (See Tillæg A, Sp. 567—68) vedtoges eenstemmig med 69 Stemmer.

Lovforslagets Titel vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 73 Stemmer.